

בש"פ 2313/20 - חסן אבו עאנם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2313/20

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: חסן אבו עאנם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב'
השופט נ' סילמן) מיום 23.3.2020 ב-מ"ת
18545-03-20

תאריך הישיבה: י"א בניסן התש"ף (5.4.2020)

בשם העורר: עו"ד רומן קלוגרמן

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת שוד בנסיבות מחמירות. בתמצית ייאמר כי ביום 28.2.2020, לאחר שהעורר והמתלונן ירדו מן הרכבת בתחנת חוף הכרמל, ביקש העורר מהמתלונן בתואנת שווא להשתמש בטלפון הנייד שלו, והמתלונן הסכים. בהמשך העורר משך את המתלונן לשטח אדמה בסמוך, דחק אותו והושיבו על סלע, ואיים עליו בפגיעה בגופו תוך שנטל בידו אבן גדולה שאותה הניף מעלה וכיוון אל פניו של המתלונן, ודרש ממנו להוציא את כל מה שיש בכיסיו. לאחר כל זאת דרש מהמתלונן לחזור לתחנת הרכבת, כאשר האבן מונפת מעלה כלפיו, והמתלונן אמנם נמלט אל התחנה.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים נגדו, וכך הורה בית המשפט המחוזי בהחלטה מנומקת מיום 23.3.2020, שהיא נושא הערר שלפניי. יצוין כי העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה למעשה המיוחס לו, אלא על העבירה שבה הואשם. כך כאשר לטענתו אבן איננה עונה על הגדרת "נשק קר", ולכל היותר ניתן ליחס לו עבירה לפי סעיף 404 לחוק העונשין, "דרישת נכס באיומים", ולא שוד בנסיבות מחמירות על פי סעיף 402(ב) לחוק.

יצוין לעניין זה כי אבן על פניה היא נשק קר, כאשר יצוין שכתב האישום מדבר על "אבן גדולה", וכי זו הונפה אל כיוון פניו של המתלונן תוך איום עליו שירוקן את כיסיו, שאם לא כן – העורר יפגע בו. מבלי לקבוע מסמרות ייאמר כי עולה מהמסכת העובדתית המתוארת בכתב האישום, והמעשים שהעורר הודה בביצועם, כי הנפת האבן על ידו נועדה לכאורה לאיין את ההתנגדות למעשה הגניבה; ובכך לכאורה הונחה התשתית לעבירת השוד ובנסיבות מחמירות.

מסוכנותו של העורר היא אינהרנטית למעשים המיוחסים לו, ולעבירה שבה הוא מואשם. לכך מתווסף עברו הפלילי המכביד, בין היתר בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. חרף גילו הצעיר ביצע תקופות מאסר לא מבוטלות, ואת העבירה נושא כתב האישום ביצע לכאורה זמן לא רב יחסית לאחר ששוחרר ממאסרו האחרון. בעברו של העורר גם הרשעה בשיבוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית; וכפי שציינה באת כוח המשיבה, העורר העיד על עצמו שאת העבירה נושא כתב האישום הנוכחי הוא ביצע "כשהיה מתודלק", קרי השתמש בסמים – אלמנט מחמיר כשלעצמו.

בהינתן כל האמור, אינני רואה מקום לשנות מהחלטת בית המשפט המחוזי. ועם זאת, כפי שציין בית המשפט המחוזי, וחרף מסוכנותו כאמור של העורר, כאשר יתאפשר לקבל תסקיר מאת שירות המבחן – דבר שכיום לא ניתן משום מצב החירום במדינה בשל התפשטות נגיף הקורונה – ייתכן שיהיה מקום לשקול אפשרות של חלופה כלשהי. ואינני נוקטת עמדה לגבי סיכוייה של בקשה כזאת ככל שתוגש בבוא העת.

ניתנה היום, י"א בניסן התש"ף (5.4.2020).

ש ו פ ט ת